

אֵלֶּזְנֹת

לְפָתוֹ עֵבֶת

בס"ד, אֵלֶּיִן ק"ו

פְּרֻשַׁת לֶךְ לֶךְ

וְתַכֵּף וּמִיד נִגַּשׁ אֶל הַדֹּלֶת וְנָתַן יָדוֹ עַל הַמְּזוּזָה וְאָמַר: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הַנְּנִי מִתַּחֲנִן וְאֵינִי זֶז מִפָּאן עַד שִׁישְׁכַּחוּ הַבְּעָלִי בְּתִים אֶת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁהָיוּ בֵּינֵינוּ! וְכֵן הָיָה, כִּי שָׁמַע ה' אֶל תְּפִלָּתוֹ וְשִׁכְחוּ כָּלָם. (דְּבָרֵי דוֹד לִיקוּטִים עֵמּוּד קִיב)

ה' כָּבֵר יַעֲזֹר לָנוּ לֵאלֹהֵי הָרַבִּי!

מִסְפָּר עַל רֵבֵנוּ הַקְּדוֹשׁ הַחֹזֶה מְלוּבְּלִין זִיע"א, שְׁפַעַם אַחַת בָּאוּ לְפָנָיו זוּג אֲנָשִׁים כְּפָרִיִּים חֲשׂוּכֵי בָּנִים ל"ע וּבְכוּ בְּמַר נַפְשָׁם שֶׁבְּרָצוֹנָם לְהוֹשִׁיעַ בְּזָרַע שֶׁל קִימָא, דְּרַשׁ מֵהֶם ה'חֹזֶה' סָךְ שֶׁל חֲמֻשִׁים וְשִׁתִּים 'גּוֹלְדִין' [-מְטַבְּעוֹת זָהָב], כְּדִי שִׁיבְטִיחַ לָהֶם בֶּן זָכָר. וּבְהִיּוֹת שְׂזִיה הָיָה סְכוּם עֵתָק בִּימֵים הָהֵם, וּבְפָרֶט לְאֲנָשִׁים הִלְלוּ מִן הַכֶּפֶר, הַתַּחֲלִילוּ שְׁנִיָּהם לְהַתְּחַנֵּן וּלְהַתְּמַקֵּחַ עַל הַמַּחִיר, כְּשִׁמְדֵי פַּעַם הָיָה מוֹסִיף וְהוֹלֵךְ עַל הַסְּכוּם שֶׁהוּא מוֹכֵן לְתֵת.

אֲבָל הַחֹזֶה הַקְּדוֹשׁ עֲמַד בְּשֵׁלוֹ, שָׂאֵם לֹא יִסְלְקוּ אֶת כָּל הַסְּכוּם בְּמִלּוּאוֹ אֵינּוּ מוֹכֵן לְהַבְטִיחַ לָהֶם. יֵצֵא הָאִישׁ וּפְרֵט סְכוּם שֶׁל שְׁלֹשִׁים 'רִינִישׁ' עַל מְטַבְּעוֹת שֶׁל 'גְּרִינִיעֵר' שְׁבִימִים הָהֵם הָיוּ גְּדוּלִים יוֹתֵר, וְחֹזֵר וְנִכְנָס אֶל הַקֶּדֶשׁ פְּנִימָה עִם שֶׁק מְלֵא פְרוּטוֹת, וְשָׁפַךְ הַכֹּל עַל הַשְּׁלַחֵן וְהִכְרִיז: רַבִּי, הִנֵּה הַבֵּאתִי לְפָנֶיכֶם שְׁלַחֵן מְלֵא מְעוֹת! חֹזֵר הָרַה"ק וְאָמַר: אִם חֲסַר אֶף פְּרוּטָה אַחַת מֵהַסְּכוּם שֶׁל נ"ב 'גּוֹלְדִין' אֵינִי לֹא מְבַטֵּיחַ לָכֶם יְשׁוּעָה.

אִז פָּנְתָה הָאִשָּׁה אֶל בַּעְלָהּ וְאָמְרָה: הֲלֹא תִרְאֶה שֶׁהָרַבִּי מִתְּעַקֵּשׁ וְעוֹמֵד בְּשֵׁלוֹ, בֹּא וְנִשׁוּב אֶל בֵּיתְנוּ וְהַשִּׁי"ת כֶּבֶר יַעֲזֹר לָנוּ לֵאלֹהֵי הָרַבִּי! לְשִׁמְעַת דְּבָרִים הִלְלוּ אוֹרוֹ עֵינָיו שֶׁל הָרַבִּי הַקְּדוֹשׁ וְאָמַר: זֶה מֵה שְׂרָצִיתִי לְשִׁמְעַת וְעַכְשָׁיו הִנֵּה יְשׁוּעַתְכֶם קְרוּבָה! וְהַעֲנִין בְּזֶה הָיָה, כִּי

אֵינִי זֶז מִפָּאן עַד שִׁישְׁכַּחוּ הַבְּעָלִי בְּתִים וְהָאֲמוֹן בַּה' וַיַּחֲשְׁבָה לוֹ צְדָקָה (טו, ו).

סִפְר הַרַה"ק רַבִּי דָּוִד מְשִׁיחַ מְטַשׁוּרְטְקוֹב זִיע"א אוֹדוֹת זְקֵנוֹ הַרַה"ק רַבִּי אֶהֱרֹן מְטִישׁוֹב זִיע"א, בֶּן הַרַה"ק רַבִּי צְבִי בְּנוֹ שֶׁל רֵבֵנוּ אוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים הַבְּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א: שְׁהָיָה עֲנִי גְדוֹל וּמְדַכָּא מְאֹד רַח"ל, עַד כְּדִי כֶּךָ שְׂאָף כְּאֲשֶׁר נוֹלַד לוֹ יֶלֶד לְמִזְל טוֹב, לֹא הָיְתָה הַפְּרוּטָה מְצוּיָה בְּכִיסוֹ לְהַזְמִין אֶת הַמִּילְדָּת לְבוֹא אֶל בֵּיתוֹ, וְהַכְּרַח לְלַכֵּת אֶל בֵּית הַמִּילְדָּת שְׁתֵּלַד שֵׁם, וְכַנְרָאָה שְׁבִבִיתָה לֹא הָיְתָה הַמִּילְדָּת גּוֹבָה מְעוֹת. וְעַל אֶף גְּדַל עֲנִיּוּתוֹ לֹא שָׁם אִישׁ עַל לֵב מֵהִיכֵן יִרְקֵה זֶה חֵי. וְאֶף כִּי הָיָה לוֹמֵד וּמְתַפְּלֵל כָּל הַיָּמִים לְרַבּוֹת הַלֵּילוֹת, וְעַל אֶף שְׁהָיָה נֶכֶד הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִיע"א.

פַּעַם אַחַת הָיָה מְצַבּוֹ דְּחוּק מְאֹד וְלֹא הָיָה לוֹ מְעוֹת אֲפִלוֹ בְּשִׁבִיל לְתֵת לְמִלְמַד אֶת שְׁכָרוֹ הַשְּׁבוּעִי עֲבוּר לְמוֹדוֹ עִם בָּנָיו. וְהַמְּלַמֵּד שְׁלֹא קָבַל אֶת מְעוֹתָיו, עָשָׂה מְעֻשָׂה וְשָׁלַח אֶת הַיְלָדִים חֲזָרָה אֶל בֵּיתָם. וְכִרְאוֹת רַבִּי אֶהֱרֹן עַד הֵיכֵן הַדְּבָרִים מְגִיעִים, הַצִּיק לוֹ מְאֹד הַלַּחֶץ, וּבָאוּ מִים עַד נַפְשׁוֹ. וְהוּא זַצ"ל הָיָה יוֹשֵׁב בְּבֵית הַתְּפִלָּה מְאַחֲזֵר הַתְּנוּרָה. וּבְאוֹתוֹ יוֹם אַחַר הַתְּפִלָּה פָּנָה אֶל הַבְּעָלִי בְּתִים שֵׁם וְאָמַר בְּפִיָּהֶם: הֵיטְכֵן כְּזֹאת אֲצֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יִשְׁגִּיחוּ עַל אִישׁ עֲנִי? דְּבָרָיו עָשׂוּ רַשְׁם גְּדוֹל עֲלֵיהֶם, וְנַעֲשֶׂה רַעַשׁ גְּדוֹל מְזֶה עַד שֶׁגָּמְרוּ בֵּינֵיהֶם לְקַבֵּעַ הַסְּפָקָה קְבוּעָה לְמַעֲנוֹ.

אַחַר שֶׁהִלְכוּ מִשָּׁם וְנִשְׂאָר רַבִּי אֶהֱרֹן לְבָדוֹ בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ, הַתְּחַרַּט מְאֹד עַל זֶה שֶׁשָּׁם בְּאֶדָם מְבַטְחוּ, וְאָמַר בְּלָבוֹ: מֵה עֲשִׂיתִי? הַתְּלוּנְנֵתִי עַל רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּפָנָי בְּשָׂר וְדָם!?

בשביל 'דערהער' [ו-הבנה] כזה לבד היה שוה כל המאסר

ספר הגה"ח רבי זעליג פלדמן זצ"ל: כשהיה הגאון רבי יחזקאל אברמסקי זצ"ל במחנה בפיה ברוסיה עקב עבודתו בהפצת היהדות, הוא העסק בחטיבת עצים. הממנה עליו היה גוי רוסי שהיה בעצמו אסיר פוליטי, והיתה בו מדה מסוימת של אנושיות. יום אחד הבחין אותו גוי ברבי יחזקאל כשהוא יושב על קורת עץ והוא שקוע במחשבות. שאל אותו הגוי: התוכל לגלות לי על מה אתה חושב כעת. ענה לו רבי יחזקאל: אגיד לך, אני חושב על כך שאני נמצא כאן במחנה בלי אפשרות לקיים מצוות, לא ציצית, לא תפליין. הבקר אמרתי את התפלה 'מודה אני לפניך' והוא תרגם לגוי את המלים לרוסית, ושאלתי את עצמי: על מה בעצם אני מודה לקב"ה על כך שהחזיר לי את נשמתו כדי שאוכל להמשיך לחטב עצים?! ואז עלה רעיון במח: התשובה נמצאת בהמשך התפלה 'רבה אמונתך', אני מודה לקב"ה על עצם העבדה שהוא מאפשר לי לקיים את מצות האמונה בה'. שנים רבות לאחר מכן כשבקר הרב אברמסקי אצל הרה"ק הר"י צ' מלויבאוויטש זיע"א, בקש ממנו הרבי מלויבאוויטש שיספר לו איזו חויה מתקופת גלותו. ספר הרב אברמסקי את הספור הנ"ל. הגיב הרבי הר"י צ' מלויבאוויטש ואמר: בשביל 'דערהער' [ו-הבנה] כזה לבד היה שוה כל המאסר. (סיפורים חסידיים' ח"א עמוד 41)

בהיות ותלה כל אמונתו ובטחונו על הרבי, ולא היה לו דעת להבין שכחו של הצדיק אינה אלא בכח השי"ת, ואינו אלא שלוחא דרחמנא, לא היה שום אפשרות להמשיך לו ישועה, ולכן השתדל עמו להביאו למצב של יאוש, באפן שיהא מכרח לתלות עיניו למרום, ואז כבר השיג את הישועה מיד (שפע חיים' פרשת שמות)

אל תבטחו בנדיבים

חסיד עני בא לרבי משה חיים רוטנברג העשיר, אחיו של הרה"ק ה'חדושי הרי"ם' מגור זיע"א, ובידו מכתב מהרה"ק רבי מנחם מענדל מקאצק זיע"א, בו מבקש השרף מקאצק מרבי משה חיים לתרם לצרכי הוצאות חתנה לבתו של העני. נתן לו רבי משה חיים רובל אחד ופטרו לשלום. טען החסיד העני: היתכן, הן הוצאות הדרך בלבד עלו רובל ויותר. ורבי משה חיים בשלו. עזבו העני במפח נפש ואמר לשוב לביתו. בדרך הדביקו שליחו של רבי משה חיים, וכל ההוצאות לצרכי החתנה בידו. תהה האיש לפשר התנהגותו זו. חזר אל רבי משה חיים ושאלו: בתחלה מאי קסבר ובסוף מאי קסבר. השיבו רבי משה חיים: ראיתך בא עם מכתבו של הרבי, סמוך ובטוח שהכסף כבר בידך, שם מבטחך בו, עד כי שכחת שיש בורא בעולם. על כן דחיתי אותך לשעה קלה, למען תזכר שיש שליט בעולם, אל תסמך על אדם.

(חסידים מספרים' ח"ג עמוד 98)

הפותרים נכונה יכנסו להגרלה אי"ה על סידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר". את הפתרונות יש לשלוח אלינו עד ליום שני למספר פקס: 077-470-26-81 או למייל: magdenot@gmail.com נא לכתוב שם, כתובת מדויקת וטלפון. בראש הדף לציין "עבור חידון לנוער".

חידון אף?נות - נושא פרסים
איזה פריט לבוש מופיע בפרשתנו,
אך לא בשום מקום אחר בתורה?

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

פתרון החידה - פרשת ראה:

ש. איזו מצוה המוזכרת בפרשה זו ופעמיים נוספות בספר שמות, משתמשת באותן חמש מילים בדיוק?
ת. איסור לבשל בשר בחלב נאמר במילים: "לא תבשל גדי בחלב אמו" (דברים יד כא). אותן מילים בדיוק מופיעות בפרשת משפטים (שמות כג יט) ובפרשת כי תשא (שמות לד כו).

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת ראה:

ה' מיכאל רענן מירושלים.

